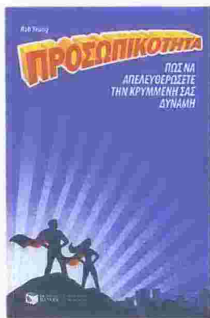
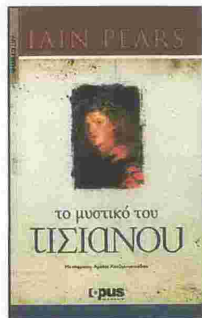

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟ

από τη ΓΙΟΛΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ • argiropoulou@atticamedia.gr

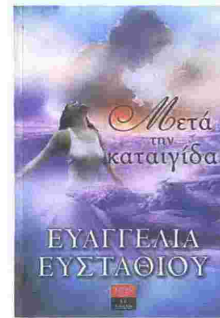
«ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ» - «Πώς να απελευθερώσετε την κρυμμένη σας δυναμική», Rob Yeung, μετάφραση Θέμελης Γλυνιάτης, εκδόσεις: «Πατάκη». Να κι ένα βιβλίο ψυχολογίας εντελώς... ακομπλεξάριστο! Ένα βιβλίο που ο συγγραφέας του, ειδικός στην ψυχολογία των υψηλών επιδόσεων επιχειρηματιών, αθλητών, επαγγελματιών των media, μουσικών αλλά και πολλών άλλων, παρουσιαστής γνωστής τηλεοπτικής σειράς στο BBC, δεν εστιάζει στις αδυναμίες του ενδιαφερόμενου, αλλά στα ταλέντα, στις δεξιότητες και στις ικανότητες, γνωστοποιώντας του τις τεχνικές, ώστε να τα αξιοποιήσει στο... έπακρον. Εφοδιασμένος με χρήσιμα τεστ προσωπικότητας που μας προσκαλεί να απαντήσουμε, μας βοηθά να χαρτογραφήσουμε το δρόμο προς την επιτυχία. Ως άλλος προσωπικός «ράφτης», ο Yeung μας «κόβει ένα κοστούμι στόχων και επίτευξής τους στα μέτρα μας», προτείνοντάς μας εξυπνες και ουσιαστικές αλλαγές τόσο στον τρόπο σκέψης μας όσο και στη δράση απλά και μόνο χρησιμοποιώντας στο έπακρον τις επτά διαστάσεις της προσωπικότητας μας.

«ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΠΙΣΙΑΝΟΥ», Iain Pears, μετάφραση Αμαλία Χατζηγεωργιάδου, εκδόσεις: «Ορυς». Δημοσιογράφος, ιστορικός τέχνης, σύμβουλος τηλεοπτικών εκπομπών. Ο συγγραφέας που έχει αποκτήσει φανατικούς αναγνώστες μάς δίνει ένα θρίλερ μυστηρίου με φόνους, πολλούς υπόπτους, αλλά και λίγη... Ιστορία, φτιάχνοντας ένα εκρηκτικό μίγμα συναρπαστικής ανάγνωσης, που δεν απευθύνεται μόνο στους λάτρεις του είδους. Σε έναν κήπο της Βρετανίας αποκαλύπτεται το πτώμα μιας γυναίκας. Πρόκειται για ιστορικό τέχνης, μέλος μιας διεθνούς επιτροπής που καταγράφει όλα τα έργα του διάσημου ζωγράφου και αποφαίνεται για τη γνησιότητά τους. Παρότι η ιστορία φαίνεται απλή, για τη Φλόβια ντι Στέφανο που αναλαμβάνει να εξηγήσει την υπόθεση τα πράγματα είναι αρκετά πολύπλοκα και το κουβάρι θέλει πολλή επιμονή και πείσμα για να ξετυλιχτεί, αποκαλύπτοντας στο τέλος πως οι φόνου που διαπράττονται εδώ έχουν συμβολική σχέση με ένα μυστικό που έχει να κάνει με τη ζωή του ίδιου του φημισμένου ζωγράφου.

«ΣΥΡΜΑΤΕΝΟΙ, ΞΕΣΥΡΜΑΤΕΝΟΙ - ΟΛΟΙ», Γιάννης Μακρυνάκης, Βιβλιοπωλείον της Εστίας. Ένα βιβλίο μνήμης. Με αφηγήσεις-μαρτυρίες από χιώτες πρόσφυγες και στρατιώτες που βρέθηκαν στη Μέση Ανατολή στα χρόνια του '41-'46. Πείνα. Ανέχεια. Ανταλλαγή. Μια χούφτα χρυσά για ένα καρβέλι ψωμί. Για λίγο λάδι. Για ένα ποτήρι γάλα. Συνθήκες δύσκολες. Κι απάνθρωπες. Νοικοκυραίοι που από τη μια μέρα στην άλλη πέρασαν στην αντίπερα όχθη, στη Χίο της Κατοχής, τότε που όταν έπεφτε το σκοτάδι, με μια βάρκα ξεκίναγε η προσφυγιά... Για δούος γλίτωναν... Γιατί δεν τα κατάφεραν όλοι. Άλλοι πνίγονταν. Άλλοι συλλαμβάνονταν από τους φρουρούς των τουρκικών φυλακιών χωρίς να φτάσουν ποτέ στον προορισμό τους. Η Κύπρος. Ο στρατός της Μέσης Ανατολής. Οι προσφυγικοί καταυλισμοί. Το μέτωπο. Τα κινήματα. Τα... σύρματα. Ο Ιερός Λόχος. Αναμνήσεις πικρές και καταστάσεις που αναρωτιέσαι πως τις άντεξαν κάποιοι. Σημάδια ανεξίτηλα μιας εποχής που άφησε τη σφραγίδα της. Όνειρα κουτσουρεμένα. Κι όμως... Κάποιοι επέστρεψαν. Συρματένοι, ξεσυρματένοι, όλοι εδώ...

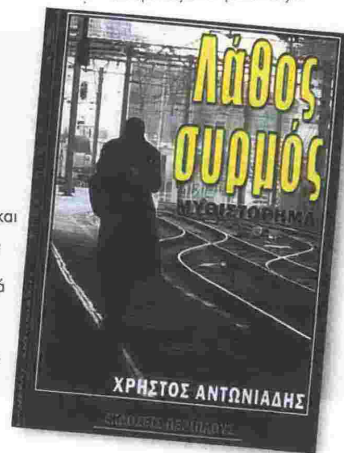

«ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ», Ευαγγελία Ευσταθίου, εκδόσεις: «Α.Α. Λιβάνη». Μια άσημη ηθοποιός σε ένα ρόλο ζωής και όχι καριέρας. Μια προδοσία που δεν έχει ξεχαστεί. Μια απάτη που δεν πρέπει με τίποτα να ξεσκεπαστεί. Μια γυναίκα που όσο δυνατή κι αν είναι βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Η τύχη. Η ατυχία. Η σύμπτωση. Το γελίο με το τραγικό. Το κωμικό και το αστείο με το αβάσταχτα λυπηρό. Και τον πόνο. Σε μια αλληλουχία γεγονότων που θυμίζουν χιονοστιβάδα. Τέσσερις άνθρωποι προσπαθούν να χτίσουν απόρρητα τείχη για την καρδιά τους. Ποια τείχη μπορούν ν' αντέξουν ωστόσο στα συναισθήματα; Πώς να μη νικηθούν, να μην πέσουν από τη δύναμη της αγάπης; Όπου και με όποιες συνθήκες κι αν γεννηθεί; Πόσο απέχει το σωστό από το λάθος; Και πόσο μερδεμένα ή και αλληλένδετα είναι μεταξύ τους αυτά τα δύο κάποιες φορές; Ένας θησαυρός. Μια κατάρα. Αλλά και μια ευχή. Η ευχή-προσευχή-προσασία για όποιον αντέχει ν' αγαπά αληθινά. Μετά την καταιγίδα βγαίνει πάντα το ουρανό τόξο. Κι ο ουρανός είναι για όλους...

«ΛΑΘΟΣ ΣΥΡΜΟΣ»

Χρήστος Αντωνιάδης, εκδόσεις: «Περίπλους»

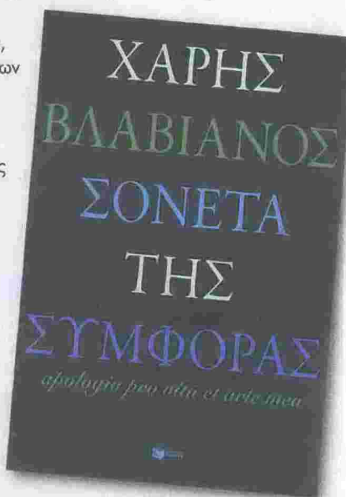
Η αμφισβία των σχέσεων, οι αντιφάσεις της ανθρώπινης ψυχής, η ωραιότητα των... ευτελών και ο ευτελισμός του ωραίου, οι ανεπάρκειες και οι... γενναϊοδωρίες μας, οι δειλίες και οι ηρωισμοί μας, τα παραμύθια που λέμε πρώτα στον εαυτό μας και μετά στους άλλους, ο ίλιγγος των ονείρων μας και οι μεταιώσεις τους, οι μοιραίες, τυχαίες και αναπόφευκτες συναντήσεις μας και ο τρόπος -μοιραίος ίσως και αυτός;- που τις διαχειρίζεται ο καθένας και εν τέλει τις ερμηνεύει, οι πλάνες μας και τα αποθημένα μας, η συνειδητοποίηση, αλλά και η μη αποδοχή κάποιων πραγμάτων, η πλάνη και η πλεκτάνη κι οι συμφορές που διασταυρώνονται με επιβάτες - μοναχικούς ταξιδιώτες, αλλά και συνεπιβάτες. Και μέσα σε όλα αυτά τα λάθη μας. Άλλοτε μικρά και ασήμαντα κι άλλοτε θηρία που κατασπαράζουν εμάς και τους άλλους. Πρωταγωνιστής σε όλες τις ιστορίες η καθημερινότητα, οι κινήσεις μας, τα χαμόγελα χαράς, θλίψης, τύφης που μας αναλογούν, δίκαια ή άδικα. Στον καθρέφτη. Ή... στον επιβαίνοντα στο ίδιο βαγόνι. Ή σε εκείνο το πρόσωπο στην αποβάθρα. Διαβάστε τον. Ασυζητητή διαβάστε τον!

«ΣΟΝΕΤΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ»

Χάρης Βλαβιανός, εκδόσεις: «Πατάκη»

Στο λαβύρινθο των λέξεων, των σκέψεων, των στοχασμών και των συναισθημάτων μάς οδηγεί μέσα από 75 σονέτα μελαγχολίας, αμφιβολίας, ειρωνείας και αμφισβήτησης ο Χάρης Βλαβιανός, «σφυρίζοντας στο σκοτάδι» κι αυτός κι απαντώντας με ένα... θρασύ σαρκασμό στη δειλία –δειλία ή ανασφάλεια;– της επόμενης ημέρας. Άλλοτε «ακούγοντας τους ψιθύρους του σώματος» κι άλλοτε αυτούς

της καρδιάς και κάποιες φορές τις κραυγές αγωνίας του νου και της λογικής, που μάταια προσπαθεί να επιβληθεί στο ρομαντισμό του ονείρου, αφού η ποίηση είναι αίμα σε χρώμα... σέπια, που κυλά στις φλέβες του ποιητή, με τη μελαγχολία, ωστόσο, να μην του αφαιρεί –αντίθετα να του προσθέτει– την ακόρεστη δίψα του εραστή της ζωής και της γνώσης. Ο δημιουργός των σονέτων συνομιλεί με τους πολλούς εαυτούς εντός του, αναρωτώμενος για το ρόλο της ποίησης, τη ματαιότητα της ύπαρξης, τη φθορά και το θάνατο των σχέσεων. Συσχετίζει, αναχαιτίζει, αναιρεί, διεγείρει, υποσκάπτει, αναμινύει τα φαινομενικά σταίριαστα και φτιάχνει έναν πίνακα όχι εξαιρετικής αρμονίας των χρωμάτων, αλλά τέτοιο που δεν μπορεί να βρει αντιγράφεα. Και παίζει με τις λέξεις, όπως το παιδί αφελώς με τα χρώματα, χωρίς να νοιάζεται κατά πόσο θα λερωθεί ή θα λερώσει. Αλλά και ως... ενήλικος «κλεπταποδόχος εμπειριών», έχοντας πλήρη συνείδηση και συναίσθηση πως ακόμα κι αυτές οι τελευταίες μάς ανήκουν όσο τρέχει η κλειψύδρα. Όσο αναπνέουμε. Το χρόνο ή το θάνατο προσπαθούν να πάρουν με το μέρος τους, να εξημερώσουν οι ποιητές; Εκείνος, πάντως, μας διαβεβαιώνει: «Όλες οι λέξεις που ισχυρίζονται ότι εξημερώνουν το θάνατο λένε ψέματα...».

«ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΥΡΙΟ», Cecelia Ahern, εκδόσεις: «Διόπτρα». Μπορεί ένα... ημερολόγιο να σε κάνει καλύτερο άνθρωπο; Να σου πει...

αλήθειες; Να σου αποκαλύψει μυστικά; Ένα πλουσιοκόριτσο –μαθημένο να έχει ό,τι θέλει, ακριβώς τη στιγμή που το θέλει και να ζει το τώρα αγνοώντας το αύριο, μη νιώθοντας την ανάγκη να κάνει όνειρα γι' αυτό– βιώνει μια ξαφνική απώλεια. Ο θάνατος του πατέρα της και τα χρέη του αναγκάζουν τη μητέρα της κι εκείνη να μετακομίσουν στην επαρχία. Η προσαρμογή δύσκολη. Η θλίψη μεγάλη. Η μοναξιά ανυπόφορη. Μια... κινητή βιβλιοθήκη δίνει απάντηση στην πληκτική ζωή της κι ένα... δερματοδέτο βιβλίο της κινεί την περιέργεια, αγνοώντας πως ο θησαυρός που θα της αποκαλύψει θα την ακολουθεί για όλη της ζωή. Θα της δείξει το δρόμο. Θα γίνει το κλειδί για τη δική της σοφία.

